

for Svendborg Amts 3die Valgkreds oftere har udtalt og lagt os paa Hjerte, at vi ikke skulle styde et mindre Gode, der kan opnaaes, tilfide, fordi vi ikke for Tiden kunne opnaae et større, og jeg troer ikke, at vi for Tiden kunne opnaae noget Mere. Naar jeg derfor agter at stemme for Forslaget, saa gjør jeg det, hvad der vil fremgaae af det, jeg her har tilladt mig at udtale, ikke alene af politiske Grunde, omenstjændt vistnok ogsaa og hovedsagelig af Hensyn dertil, men tillige af kirkelige Grunde, fordi jeg anseer dette Lovforslag for i sig at bære Spiren til noget Godt. Ganste vist har Lovforslaget, siden det løb af Stabelen her i Thinget, lidt en ilde Medfart, men jeg kan dog ikke, som andre ærede Medlemmer synes at gjøre, ansee det for at være totalt Brag. Det har endnu ikke faaet Grundstud; endnu veier Flaget, det samme Flag, som Folkethinget og Regjeringen har reist. (En Stemme: Det er strøget!) Det er ikke strøget i det Dieblit, Principet om Valgmenigheders Oprettelse er anerkjendt, thi det er netop den Frihed, dette Princip vil indføre, det er, hvad jeg kalder Flaget. Det skal ogsaa nok kjendes under de Forhandlinger, som fremdeles her eller paa et andet Sted — jeg mener i den eventuelle Kirkecommission — ville blive førte om vore kirkelige Forhold, at dette Flag endnu vaier, at Regjeringen holder det høit i Veiret, det skal kjendes i de Resultater, som i Tiden ville fremgaae deraf. Jeg tør ikke indlade mig paa at bedømme den høitagtede Regjerings Bevæggrund til det efter min Mening ogsaa temmelig vidtgaende Compromis, hvorvidt den har anseet dette for uundgaaelig nødvendig. Det maa blive den høitagtede Regjerings Sag selv at dømme derom; men naar jeg stemmer for Forslaget, saa er det i den faste Overbeviisning, at Regjeringen ikke vil svigte det Flag, den har tonet, men vil stræbe hen til at gjøre, hvad den formaaer, for at dette Lovforslag kan føre gode og heldbringende Conseqventer efter sig. Det Endringsforslag, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Olsen) har stillet, kunde jeg meget vel sympathisere med; jeg er ogsaa af det ærede Medlems Mening, at der ved de Ord, som han foreslaaer udelatte, gives Vilkaarligheden et noget videre

Spillerum, og jeg undrer mig saameget mere over, at det ærede Medlem for Færøerne (Lund-dahl), der er Jurist, talte imod dette Endringsforslag, navnlig da Juristerne gaae ud fra den Grundsætning, som oftere er udtalt her, at man ikke skal optage Motiver med i Lovene, og det er unægtelig Motiver, hvormed Lovforslaget her begynder. Naar jeg imidlertid stemmer imod Endringsforslaget, saa er det, fordi jeg ikke vil være med til at udsætte Lovforslaget for nogen yderligere Fare paa det Stadium, som det maatte have at gennemgaae, dersom Endringsforslaget blev vedtaget, og fordi jeg ikke vil være med til at berede Regjeringen nogensomhelst Vanffelighed. Jeg vil stemme for Lovforslaget og vil anmode ærede Medlemmer om at gjøre det Samme, og saa vil jeg ønske, at de, naar de stemme derfor, om de end ligesaa lidt som jeg kunne gjøre det med Tilfredshed, dog maae gjøre det med et fast Haab og en uroffelig Tillid til Fremtiden, for hvilken jeg troer, at dette Lovforslag, selv med dets store og isinesalbende Mangler, dog vil kunne arbeide og virke til Held.

Jacob Jensen: Da denne Sag forelaa til anden Behandling her i Salen, tillod jeg mig som Medlem af det Udvalg, der havde faaet det særlige Hverv, at tage denne Sag under Overveielse, at fraraade dette Lovforslags Vedtagelse af Hensyn til de mange og svære Betingelser, som deri vare opstillede, for at Valgmenigheder kunde blive til. Jeg tillod mig dengang at fremhæve især to Bestemmelser som endog principstridige. Den første var, at Lovforslaget, samtidig med at det tillod, at Valgmenigheder kunde blive til, fastsatte, at Valgmenighedsmedlemmerne skulde forvises Folketkirkens Bygninger, tiltrods for at disse i Reglen kun ere sparsomt besøgte, og tiltrods for, at man fornøstigtviis ikke kunde antage om Valgmenighedsmedlemmerne, at disse skulde høre blandt Folketkirkens indifferente, men tværtimod snarere maatte ansees for at høre blandt de særdeles religiøst bevægede, ivrigt virkende og alverlige Medlemmer. Fremdeles nævnte jeg den Bestemmelse, at Valgmenighederne skulde være henviste til at vælge deres Præster blandt Folketkirkens Præster, som samtidig ikke havde